

รายงานผลการเข้าร่วมประชุมทางวิชาการระดับชาติ

มสธ. วิจัย ประจำปี พ.ศ. 2559

จัดโดย

สถาบันวิจัยและพัฒนา

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

วันที่ 8 เมษายน 2559

ณ ห้องประชุม 5209 อาคารสัมมนา 1

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ผู้จัดทำ

รองศาสตราจารย์ศุภณี เรียบเลิศหิรัญ

รองศาสตราจารย์สุณี ภูสีม่วง

รองศาสตราจารย์ณัฐพร เห็นเจริญเลิศ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วุฒิชัย ร่มสายหยุด

อาจารย์ ดร. พิมพกา ประเสริฐศิลป์

อาจารย์ ดร.ศรีสิทธิ์ เจียรบุตร

รายงานผลการเข้าร่วมประชุมทางวิชาการระดับชาติ

มสธ. วิจัย ประจำปี พ.ศ. 2559

จัดโดย

สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

1. ผู้รายงาน

ชื่อ ศุภณีย์	นามสกุล เรียบเลิศศิริ	ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์	อายุ 58 ปี ระดับ 9
ชื่อ สุณิ	นามสกุล ภู่ม่วง	ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์	อายุ 55 ปี ระดับ 9
ชื่อ ญัฐพร	นามสกุล เห็นเจริญเลิศ	ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์	อายุ 51 ปี ระดับ 9
ชื่อ วุฒิชัย	นามสกุล ร่มสายหยุด	ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์	อายุ 44 ปี ระดับ 6
ชื่อ พิมพกา	นามสกุล ประเสริฐศิลป์	ตำแหน่ง อาจารย์	อายุ 40 ปี ระดับ 7
ชื่อ ศรีสัทธ์	นามสกุล เจียรบุตร	ตำแหน่ง อาจารย์	อายุ 41 ปี ระดับ 6

สังกัด สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โทร. 8192-3

เข้าร่วมประชุมทางวิชาการระดับชาติ

เรื่อง มสธ. วิจัย ประจำปี พ.ศ. 2559

สถานที่ ห้องประชุม 5209 อาคารสัมมนา 1 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ตั้งแต่วันที่ 8 เมษายน 2559

ถึงวันที่ 8 เมษายน 2559

รวมระยะเวลา 1 วัน (9.30 – 16.30 น.)

2. รายละเอียดเกี่ยวกับการไปฝึกอบรม ดูงาน ประชุม และสัมมนา

2.1 การประชุม ประชุมทางวิชาการระดับชาติ “มสธ. วิจัย ประจำปี พ.ศ. 2559”

2.2 ผู้เข้าร่วมฟัง จำนวนประมาณ 150 คน

เป็นคณาจารย์ นักวิจัย นักวิชาการ นิสิต นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไป จาก

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช และหน่วยงานต่างๆ

2.3 วิธีการประชุม

เวลา 9.00 – 9.30 น. พิธีเปิดการประชุมวิชาการระดับชาติ มสธ. วิจัย ประจำปี พ.ศ.2559 และพิธีมอบรางวัลผลงานวิจัย ประจำปี 2558 ด้านการศึกษาทางไกล โดยผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา กล่าวรายงาน
อธิการบดี รองศาสตราจารย์ ดร. นายแพทย์ ชัยเลิศ พิเชิตพรชัย
เปิดการประชุมวิชาการระดับชาติและมอบรางวัล

เวลา 9.30-12.00 น. อภิปราย กลไกการขับเคลื่อนงานวิจัยสู่เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์
วิทยากรภายนอก คือ รองศาสตราจารย์วรภัทร ลัคนทินวงศ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
วิทยากรภายใน คือ รองศาสตราจารย์ ดร. บำเพ็ญ เขียวหวาน
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช และ

วิทยาการดำเนินรายการ คือ รองศาสตราจารย์ฐปนรรต พรหมอินทร์ ผู้อำนวยการ
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

เวลา 13.00-16.30 น. การนำเสนอบทความต่างๆ จากนักวิจัย

2.4 เข้าร่วมฝึกอบรมในฐานะ ผู้เข้าร่วมประชุม

2.5 วัตถุประสงค์ของการอบรม

1. เพื่อเป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์และข้อค้นพบจากการวิจัยของคณาจารย์ นักวิจัย นักวิชาการ นิสิต นักศึกษา และบุคคลทั่วไป
2. เพื่อกระตุ้นให้คณาจารย์ นักวิจัย นักวิชาการ นิสิต นักศึกษา และบุคคลทั่วไป ตระหนักถึงความสำคัญของการขับเคลื่อนและผลักดันงานวิจัยสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์
3. เพื่อส่งเสริมให้คณาจารย์นักวิจัย นักวิชาการ นิสิต นักศึกษา และบุคคลทั่วไป เกิดความคิดริเริ่มในการขับเคลื่อนและพัฒนางานวิจัยสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ได้ต่อไป

2.6 เนื้อหาในการประชุม

เรื่อง กลไกการขับเคลื่อนงานวิจัยสู่เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ มีสาระสำคัญที่สรุปได้ ดังนี้

ในการทำวิจัยสู่เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ นักวิจัยควรจะต้องตั้งคำถามก่อนทำงานวิจัยว่า งานวิจัยนั้นจะต้องใช้ความรู้อะไร ความรู้นั้นอยู่ที่ไหน ทำตามความต้องการของใคร นักพัฒนา ผู้นำ หรือชาวบ้าน เป้าหมายชัดเจนหรือไม่ แก้ปัญหาและก่อให้เกิดการพัฒนาที่แท้จริงหรือไม่ ทำแล้ว ชาวบ้านมีศักยภาพเพิ่มขึ้นหรือไม่ ได้ยกระดับเป็นองค์ความรู้หรือไม่ สามารถนำไปขยายผลและเป็นบทเรียนแก่ที่อื่นหรือไม่ การวิจัยสู่เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์จะต้องใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ต้องใช้ความรู้ ข้อมูล และจินตนาการ จะต้องสร้างความได้เปรียบด้านการผลิตโดยอาศัยสินทรัพย์ที่จับต้องไม่ได้ (intangible assets) โดยใช้ความรู้ ประสบการณ์ เทคโนโลยี มากกว่าสินทรัพย์ที่จับต้องได้ (tangible assets) ที่ต้องใช้เครื่องจักร อุปกรณ์ อาคาร สถานที่ เงินทุน

ระบบการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของภาคท้องถิ่น ต้องอาศัยกลุ่มชาวบ้านเรียนรู้ร่วมกันและทำกิจกรรมเพื่อแปลงทรัพยากรและทุน ไปสู่การผลิตเพื่อแปรรูปทรัพยากรในท้องถิ่นไปสู่ตลาดและธุรกิจต่อไป ในการทำวิจัยนั้น มักเริ่มจากการไม่รู้ แล้วพยายามหาคำตอบในสิ่งนั้นเพื่อมุ่งสู่ปัญญา นั่นคือ การวิจัยทำให้เกิดความรู้ นวัตกรรม และการตัดสินใจอย่างมีวิจารณญาณ การวิจัยเพื่อการเปลี่ยนแปลงในมิติเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ ต้องเข้าใจความหมายของเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ก่อนว่า คือ การใช้ความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ให้เป็นวัตถุดิบที่สำคัญในการพัฒนาสินค้าและบริการให้มีความโดดเด่นและแตกต่างจากคู่แข่งมากขึ้น เพื่อเพิ่มคุณค่าและมูลค่าให้กับสินค้า การพัฒนาด้วยแนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์จำเป็นต้องใช้ความรู้และความสัมพันธ์ที่เป็นทีมระหว่าง 3 ฝ่าย ได้แก่ นักวิจัย นักพัฒนา หรือประชาชนในท้องถิ่น เพื่อร่วมกันแสวงหาความจริง มุ่งแก้ปัญหาและเรียนรู้ไปด้วยกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อเป้าหมาย คือ ประชาชนในท้องถิ่น การส่งเสริมให้เกิดการขยายผลจากการวิจัย ทำได้โดย มีกลไกติดตาม การนำความรู้ไปใช้ การขยายผลทำได้ทั้งโดยนักวิจัย นักพัฒนา และชาวบ้านในชุมชน รวมทั้งการส่งเสริม การให้ความสำคัญต่อความรู้ที่ร่วมกันสร้าง โดยอาศัยกระบวนการสร้างความเชื่อถือ ความไว้วางใจ และมีการเพิ่มพูน ปรับปรุง พัฒนาความรู้ร่วมกัน

กลไกขับเคลื่อนงานวิจัยสู่เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ โดยมีผู้ประสานงานเป็นตัวเชื่อมนักวิจัย นักพัฒนา ผู้ใช้ ให้เกิดการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจ ถ่ายทอดแลกเปลี่ยนความรู้ ด้วยวิธีการสื่อสารที่เหมาะสมกับ

กลุ่มเป้าหมาย การสื่อสารด้วยตัวบุคคลโดยชาวบ้านดำเนินการทำร่วมกับสถาบันการศึกษา องค์กรท้องถิ่น หน่วยงานกลุ่มต่าง ๆ ล้วนเป็นกลไกในการสร้าง ถ่ายทอด ส่งเสริมความรู้สู่การปฏิบัติจริง

กล่าวโดยสรุป ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชุมชน แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก สำหรับปัจจัยภายใน ได้แก่ กลุ่มผู้เกี่ยวข้อง (ประธาน/กรรมการ และสมาชิก) การบริหารงาน (เป้าหมาย/แผน/แบ่งงาน/ดำเนินการ/สรุป) แหล่งเงินทุน, ภูมิปัญญาท้องถิ่น, การพัฒนาปรับปรุงคุณภาพหรือมาตรฐาน เป็นต้น ส่วนปัจจัยภายนอก ได้แก่ ภัยธรรมชาติปัจจัยการผลิต การแข่งขัน พ่อค้าคนกลาง การสนับสนุนจากหน่วยงาน/เจ้าหน้าที่/สถาบันการศึกษา การเชื่อมโยงประสานงานเครือข่ายและการรับรองคุณภาพ

การบูรณาการงานวิจัยสู่เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ เป็นการระดมความคิดและการปฏิบัติการวิจัยร่วมกันอย่างเป็นระบบจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การวิจัยในฝ่ายและระบบต่าง ๆ มีความสัมพันธ์สอดคล้องซึ่งกันและกันเพื่อนำไปสู่ผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของการทำวิจัยร่วมกัน ซึ่งในระยะสั้น ทำให้เกิดการประสานความคิด กิจกรรม งบประมาณเพื่อประหยัดทั้งด้านคน เงิน และเวลา ในระยะยาว เป็นการระดมความคิดเรียนรู้ร่วมกัน รับผิดชอบร่วมกันในการดำเนินการของภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชนหรือภาคท้องถิ่น เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของกลุ่มเป้าหมายให้ดีขึ้น งานวิจัยเชิงบูรณาการสามารถทำได้โดยการบูรณาการทรัพยากรและคน บูรณาการระหว่างประเด็น ระหว่างพื้นที่ ระหว่างหน่วยงาน ระหว่างการหาความรู้/ความจริง และระหว่างวิธีการต่างๆ ที่ใช้ รวมทั้งการเรียนรู้ การแก้ไขปัญหา การบูรณาการงานวิจัยนั้นจะต้องมีเป้าหมาย มีพื้นที่ทำวิจัยที่เป็นรูปธรรม และมีกลไกขับเคลื่อนร่วมกันจึงจะสำเร็จ

3. ประโยชน์ที่ได้รับ

- 1) เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้คณาจารย์นักวิจัย เกิดความคิดริเริ่มในการขับเคลื่อนและพัฒนางานวิจัยสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์
- 2) เพื่อเพิ่มโอกาสให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์และข้อค้นพบจากการวิจัยของคณาจารย์ นักวิจัย นักวิชาการ นิสิต นักศึกษา และบุคคลทั่วไป

รองศาสตราจารย์ ดร. นายแพทย์ ชัยเลิศ พิชิตพรชัย อธิการบดีมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช กล่าวเปิดงาน

คณะวิทยากร รองศาสตราจารย์วรัทธร ลัคนทินวงศ์ (ด้านซ้าย) รองศาสตราจารย์ ดร. บำเพ็ญ เขียวหวาน (ด้านขวา) และรองศาสตราจารย์ฐปนรุต พรหมอินทร์ (กลาง)

บรรยากาศและผู้เข้าร่วมประชุม

ผู้ได้รับรางวัลผลงานวิจัย ประจำปี 2558 ด้านการศึกษาทางไกล

การนำเสนอผลงานวิจัยตามห้องย่อยที่แบ่งออกเป็นด้านต่างๆ

คำชี้แจงการใช้เอกสาร

ขอขอบคุณที่ท่านให้ความสนใจศึกษาเอกสารเผยแพร่ความรู้ (KM) ของสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มสธ. ซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่ให้เกิดประโยชน์เชิงวิชาการในวงกว้าง ทั้งนี้หากท่านนำข้อมูลจากเอกสารนี้ไปใช้ ขอให้อ้างอิงแหล่งที่มาจากรเราด้วย พร้อมทั้งแจ้งให้เราทราบแหล่งที่ท่านนำไปอ้างอิง โดยแจ้งทางอีเมลมาที่ stoffice@stou.ac.th เพื่อประโยชน์ในการบูรณาการข้อมูลร่วมกัน